11 de febrer: La Mare de Déu de Lourdes

Text de l'Evangeli (*Jn* 2,1-11): En aquell temps, es van celebrar unes noces a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També hi fou convidat Jesús, juntament amb els seus deixebles. Quan el vi s'acabava, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi». Jesús li respon: «Dona, i jo què hi tinc a veure? Encara no ha arribat la meva hora». La seva mare diu als servidors: «Feu tot el que Ell us digui».

Hi havia allà sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Tenien una cabuda d'uns cent litres cada una. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques». Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei». Ells li'n portaren. El cap de servei tastà aquella aigua convertida en vi. Ell no sabia d'on venia, però els servidors sí que ho sabien, perquè ells mateixos l'havien treta. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats han begut molt, serveix els més ordinaris. Però tu has guardat fins ara el vi millor».

Així va començar Jesús els seus senyals prodigiosos a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles van creure en Ell.

«Feu tot el que Ell us digui»

Fra Josep Mª MASSANA i Mola OFM
(Barcelona, Espanya)

Avui és la festa de la Mare de Déu de Lourdes. A l'Evangeli Jesús és el personatge principal, però deixa a la seva Mare un humil protagonisme, com li deixa diàriament a Lourdes, amb tot el que s'hi esdevé. Jesús, invitat a una festa de noces amb els seus deixebles, hi fa el seu primer "signe". Maria, discretament, s'adona de la necessitat dels novells esposos, i prudentment ho fa avinent a Jesús, bo i intercedint per ells: «No tenen vi» (Jn 2,3). Malgrat que la resposta semblava més aviat una evasiva, per no dir una negativa, tot seguit Maria fa un advertiment als servidors: «Feu tot el que Ell us digui» (Jn 2,5). Ella no sabia pas què faria Jesús, però devia pensar: faci el que faci, farà el millor! No s'equivocava.

El resultat ja el sabem: la gran abundància messiànica del "vi millor" que fa que el cap de servei

romangui estranyat i que els deixebles refermin la fe en Jesús.

Voldria subratllar l'eficàcia de la simple presència de Maria a la festa de noces: amb sensibilitat femenina, s'adona del que hi fa falta, i amb prudència ho comunica al seu Fill. Aquesta és la preciosa tasca de Maria en la nostra vida i en l'Església. Recordem aquí les paraules del Papa Francesc sobre el paper de Maria i de la dona en general, en l'Església: «La dona és imprescindible en l'Església. Maria, una dona, és més important que els bisbes. El geni femení és necessari en els llocs en què es prenen decisions importants».

Hi ha moltes mancances en l'Església, en la nostra família, en la nostra vida personal, que Maria descobreix i presenta a Jesús; i la seva intercessió és sempre eficaç! La dona és cridada a tenir una funció semblant.

Cal, però, invitar Jesús i Maria a participar en les nostres vides. Cal també, això sí, que fem tot el que Jesús ens digui.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Enmig del goig de la festa, a Canà, només Maria s'adona de la manca de vi... Fins als detalls més petits de servei arriba l'ànima si, com Ella, es viu pendent del proïsme, per Déu» (Sant Josepmaria)

- «En el Rosari, tan estimat per Bernadette i els pelegrins a Lourdes, es concentra la profunditat del missatge evangèlic. Ens introdueix en la contemplació del rostre de Crist. D'aquesta oració dels humils podem treure abundants gràcies» (Benet XVI)

- «L'Evangeli ens revela com Maria prega i intercedeix en la fe: a Canà4, la Mare de Jesús prega el seu Fill per les necessitats d'un banquet de noces, signe d'un altre Banquet, el de les noces de l'Anyell que dóna el seu Cos i la seva Sang a petició de l'Església, la seva Esposa. I és a l'hora de la Nova Aliança, al peu de la Creu, que Maria és escoltada com la Dona, la nova Eva, la veritable `Mare dels vivents´» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.618)